

Όταν ένας άνθρωπος κάνει το καλό με αγνές προθέσεις, ο Θεός θα τον υπερασπισθεί

[/ Ορθόδοξες Προβολές](#)

Ο άνθρωπος δέν ήμπορεϊ ν' αναπαυθῇ στήν μακαριότητα τῆς ἐκστάσεως, ἐάν δέν νικήσῃ τίς ἐσωτερικές του ἀντιφάσεις καί ἀδυναμίες, τούς κακούς δελεασμούς· ἐάν δέν ἐνωθῇ καί σταθεροποιήσῃ τήν ὕπαρξί του στό ν' ἀγαπᾷ μόνο τό ἀγαθόν.

Ἀλλά αὐτά δέν μποροῦν νά πραγμα-τοποιηθοῦν παρά μόνο μέ τήν μακροχρόνια ἄσκησι, μέ τήν σύγκλισι τῶν ἔργων πρός τό καλό, μέ τήν ἀκλόνητη συνήθεια γιά τήν ἐπιτέλεσι τοῦ καλοῦ. Διότι ἡ ἀπλή σκέψις γιά τό καλό καί ἀκόμη ἡ θέλησις γιά τό καλό, χωρίς τήν σταθερή συνήθεια – καί αὐτό γίνεται σταδιακά μέ τόν χρόνο – ὄχι μόνον εἶναι μακριά ἀπό τήν πραγματοποίησι αὐτῆς τῆς ἁρμονίας, ἐνοποιήσεως καί πνευματικῆς ἀσφαλείας, ἀλλά, ἀντιθέτως, διεγείρει τήν ροπή τῶν κακῶν ἐπιθυμιῶν.

Ένας ἄνθρωπος πού παραμένει μόνο στήν θεωρία, ἅς γνωρίζει ὅτι εἶναι ἓνας ἄνθρωπος ἀδύνατος, αἰχμαλωτισμένος ἀπό τίς ἐσωτερικές ἀντιδράσεις του, προοδεύοντας μόνο στούς συλλογισμούς, οἱ ὁποῖοι οὐδέποτε φθάνουν στό ἔργο.

-Μόλις ἓνα ἔργο στηριχθῇ σέ μία ἀπόφασι πού ἀνέβηκε στήν πλάστιγγα τῶν

ταλαντεύσεων, μετά από πολλές επαναλήψεις, επιφέρει ένα όριστικό κέρδος σάν καρπό αγαθών συγκλίσεων. Όποτε όχι ματαίως έτυμολογικά ή άρετή σημαίνει άνδρεία.

-Όταν ένας άνθρωπος κάνει τό καλό μέ άγνές προθέσεις, ό Θεός θά τόν υπερασπισθῇ.

-Ό Ίησοῦς θέλει τό καλό έργο νά πηγάζη φυσιολογικά από μία καλή φύσι, πού νά εἶναι άνιδιοτελής, όπως αναπτύσσεται ό κόκκος τοῦ σίτου καί όπως πηγάζει τό νερό από τόν βράχο, χωρίς νά επηρεάζεται από τήν καλωσύνη τῶν ανθρώπων.

-Τά έργα κράζουν δυνατά καί αποφασιστικά από ψηλά. Νά τά έχουμε σάν δῶρα καί όχι σάν κατάρρα. Ίδού ή προϋπόθεσις τοῦ τελικοῦ σκοποῦ: «μία ποιμένη, ένας ποιμένας».

από το βιβλίο: «ΜΕΓΑΣ ΚΑΘΟΔΗΓΟΣ ΨΥΧΩΝ – ΑΠΑΝΘΙΣΜΑ ΣΟΦΩΝ ΠΝΕΥΜΑΤΙΚΩΝ ΛΟΓΩΝ»

ΜΑΚΑΡΙΣΤΟΥ ΓΕΡΟΝΤΟΣ ΑΡΣΕΝΙΟΥ ΜΠΟΚΑ ΡΟΥΜΑΝΟΥ ΙΕΡΟΜΟΝΑΧΟΥ
(+1910-1989)